

derved til at affige Dom om, hvorvidt de som administrative Embedsmænd vilde godkjende en Færd som den, for hvilken den Paagjældende var anlagt. Efter den Maade, hvorpaa denne administrative Myndighed derimod nu er sammensat, gjør man Uret i, at give den dette Navn. — Det ærede Medlem kom ved at omtale denne Myndighed til at sige, at den skulde kunne paafjende, om en Embedsmand med Ret og Føie var afflediget; dette er efter min Mening en fuldstændig Feiltagelse. Spørgsmaalet, om en Embedsmand med Ret og Føie er afflediget, kan ikke opløstes her. Kongens Ret til at affledige en Embedsmand kan ikke underkastes en paafølgende Kritik. Det, der alene kan blive Spørgsmaal om, er, om en Embedsmænds Forhold har været et saadant, at der kan tilkomme ham Pension efter de almindelige Regler, eller om den skal bestemmes ved en særlig Lov, men det er noget heelt forskjelligt fra, om en Embedsmand med Ret og Føie er afflediget eller ikke; det Sidste kan ikke bringes ind for Myndigheden. — Endvidere omtalte det ærede Medlem, at det var almindelig anerkjendt, at Affledigelse kunde følge efter Dom. Ja, det er jo sikkert nok; thi Affleden hænger ikke sammen med Dommen, det berøver til enhver Tid paa Regjeringen, om den vil affledige en Embedsmand eller ikke; men naar man giver en Embedsmands Affled paa anden Maade end efter en Dom, hvorved han taber sit Embede, saa maa man ogsaa stille ham paa en saadan Maade, at det er klart, at der bliver Forskjel paa dette Tilfælde og det, at han dømmes til Embedsfortabelse, og derfor maa man ikke gjøre det uvist, om han i dette Tilfælde skal have Pension eller ikke. Det blev fra den høitærede Ministers Side med stor Styrke gjort gjældende, at man maatte undgaae at overgive en Embedsmand til Enkeltmands vilkaarlige Skjøn. Den høitærede Finantsminister søiede imidlertid til, at Hans Majestæt Kongen selvfølgelig kan gjøre Vanskelighed ved Affledigelsen. Jeg vil imidlertid gjøre opmærksom paa, at saaledes som mit Forslag lyder, skal Sagen behandles i Statsraadet, inden Affleden vedtages, og det vil altsaa ikke være Enkeltmand, der i dette Tilfælde kan komme til at tage Beslutning.

Den høitærede Minister bemærkede endvidere, at det ikke var stemmende med den gjældende Lovgivning, at man vilkaarlig vilde betage en Mand hans Ret, saaledes som det vilde skee med mit Forslag, og Ministeren søiede senere til i endnu stærkere Udtryk, at Pensionsretten vilde ved mit Forslag lide et overordentlig væsentlig Skaar. Jeg vil tilstaae, at jeg blev noget overrasket ved at høre den høitærede Minister udtale sig paa denne Maade, eftersom det er os Alle bekendt, at der i dette Dieblit foreligger for Rigsdagen et Lovforslag, hvor Regjeringen, i Genhold til den gjældende Ret, har benyttet den samme Myndighed, som mit Forslag gaaer ud paa at tillægge den og tillægge den i klare og bestemte Udtryk. Det er de Herrer bekendt nok, at der foreligger fra Regjeringen Forslag til Lov om Bestemmelse af en Pension for en islandsk Embedsmand, der er afflediget af Regjeringen, uden at han har faaet sin fulde Pension efter Pensionslovens Bestemmelser, altsaa er her den samme Myndighed brugt, som jeg foreslaaer, at Regjeringen for Fremtiden skal have, men rigtignok begrændset paa en saadan Maade, at den giver Betyggelse for Embedsmanden. Endelig blev der af Ministeren udtalt, at det var vanskeligt for Rigsdagen at komme til en uheldet Dom. Af denne og andre lignende Uttringer, som i denne Sag ere faldne, skulde man jo troe, at Rigsdagen Intet fik med den Sag at gjøre, hvis kun ikke mit Forslag vedtoges; men det er ikke saaledes. Pensionens Størrelse vil i alle Tilfælde blive at bestemme efter Overenskomst med Rigsdagen; ja efter den høitærede Finantsministers Forslag vil det endog berøve paa Rigsdagen, om den overhovedet vil indrømme nogen Pension eller ikke, medens mit Forslag gaaer ud paa, at der skal tillægges Embedsmanden Pension, og tillige gaaer ud paa at give fuld Betyggelse for, at der ikke ved Rigsdagens Forhandling af Pensionen skeer noget Overgreb overfor Embedsmanden; thi det er der givet ham, naar man siger, at han skal beholde fuld sædvanlig Pension, indtil Loven er udkommen. Hvis der saa ikke er Enighed mellem Rigsdagens 2 Afdelinger eller ikke er